

پاتوژن سارکوئیدوز

دکتر اصغر حاجی عباسی، فوق تخصص روماتولوژی

مرکز تحقیقات بیماری‌های روماتولوژی دانشگاه علوم پزشکی گیلان

سارکوئیدوز یک بیماری مولتی سیستم با اتیولوژی ناشناخته می باشد و با تجمع سلول های لنفوسیت ، فاگوسیت های منونوکلر و ایجاد گرانولوم غیر کازیفیه در بافت های مبتلا مشخص می گردد.

اتیولوژی سارکوئیدوز هنوز ناشناخته است ولی به نظر می آید که در یک زمینه ایمنونوزنیک مساعد و بدنال تماس با عوامل اتیولوژیک (ارگانیك و یا غیر ارگانیك) تغییراتی در سیستم ایمنی فرد بیمار بوجود می آید که منجر به فعال شدن سیستم ایمنی ، ایجاد التهاب گرانولوماتوز و تشکیل فیروز در بعضی از بیماران می گردد.

فاکتورهای محیطی :

در مطالعه ACCESS نشان داده شده است که تماس با حشره کشها ، محیط های کپک زده و وسایل کشاورزی به عنوان ریسک فاکتور محیطی به شمار می روند . در مطالعات مختلف نشان داده شده است که کشیدن سیگار ریسک ایجاد سارکوئیدوز را کاهش می دهد .

از عوامل میکروبی ، میکوباکتریوم توبرکولوزیس و پریونوباکتریوم به عنوان ریسک فاکتور محیطی نام برده می شود .

فاکتورهای ژنتیک :

در مطالعه ACCESS ریسک سارکوئیدوز در بین افراد فامیل درجه اول و درجه دوم بیش از جمعیت معمول می باشد . در

مطالعه ACCESS ارتباط سارکوئیدوز با :

HLA-DRB*۱۱۰۱ – HLA- DRB* ۱۲۰۱, HLA-DRB* ۱۵۰۱ , HLA-DRB *O۴۰۲

نشان داده شده است .

در مطالعات genome wide association ارتباط سارکوئیدوز با BTNL۲ و Annexin ۱۱ نشان داده شده است .

ایمونوپاتوژن :

از نظر پاتوفیزیولوژی یک وجه بارز بیماری سارکوئیدوز، وجود سلول های T با نمای CD۴ می باشد که بعد از تماس با سلول های Antigen presenting فعال شده و با آزاد شدن سیتوکین های TH۱ از جمله اینتر فرون گاما منجر به ایجاد گرانولوم در بافت های مبتلا شده و در نتیجه آسیب بافتی ایجاد می نماید .